

[Ciechocinek](#) ^[1]

Wysłane przez admin w ndz., 2016-04-10 22:40

Ciechocinek - miasto z 11 tys. mieszkańców.

[Historia
Ciechocinka](#)
^[2]

[Zwiedzanie
Ciechocink](#) ^[3]

[Galeria
zdjęć
Ciechocink](#)
^[4]

[Historia
Ciechocinka
pobierz mp3](#)
^[5]

[Zwiedzanie
Ciechocinka
pobierz mp3](#)
^[6]

^[1] **Historia Ciechocinka**

Dzieje miasta związane są z grodem obronnym w [Słońsku](#) ^[7] nad Wisłą na obszarze zajmowanym przez dzisiejsze miasto Ciechocinek. Za czasów króla [Stanisława Augusta](#) ^[8] - po zajęciu żup solnych w [Bochni](#) ^[9] i [Wieliczce](#) ^[10] przez Austriaków - przypomniano sobie o istnieniu nadwiślańskich [salin](#) ^[11] w okolicy Słońska. Pierwsze wiercenia na terenie Ciechocinka i [Raciążka](#) ^[12] rozpoczęto w 1791 roku, opierając się na uchwale [Sejmu Czteroletniego](#) ^[13]. Prace poszukiwawcze złóż solanki prowadzili w latach 1798 - 1801 Prusacy. Systematyczny rozwój kurortu nastąpił od 1823 roku. Pierwsze 2 łożnie i warzelnię soli zbudowano w latach 1824 - 1833. Ciechocinek prawa miejskie uzyskał w 1916 roku.

^[1] **Zwiedzanie Ciechocinka**

Wychodzimy z **dworca PKP** przy ul. Kopernika. Obiekt powstał w 1902 roku. Vis - a - vis dworca znajduje się budynek [Teatru Letniego](#) ^[14] z 1890 roku, przykład architektury uzdrowiskowej z końca XIX wieku. Z dworca kierujemy się w lewo. Następnie idziemy ul. Armii Krajowej, skręcamy w lewo w

ulicę Zdrojową. Przy zbiegu ulic Kościuszki i Zdrojowej, po prawej stronie usytuowane jest **źródło „Grzybek”**. Jest to ujęcie solanki z 1911 roku z odwiertem wykonanym na głębokości 409 metrów, z którego solanka jest poprowadzona do zespołu tężni. Opadająca solanka tworzy wokół ujęcia naturalne inhalatorium, co sprawia, że miejsce to cieszy się dużym uznaniem kuracjuszy i turystów.

Kawałek dalej, po lewej stronie przy skwerze, stoi pomnik w formie kolumny zwieńczonej orłem. **Pomnik poświęcony jest Romualdowi Trauguttowi**, został wzniesiony w 1933 roku w 70 rocznicę wybuchu powstania styczniowego. Kierujemy się ulicą Armii Krajowej, gdzie podziwiać możemy piękny [Dywan](#) ^[15] [Kwiatowy](#) ^[16] i [Łazienki](#) ^[14]. Następnie mijamy [kościół parafialny p.w. Świętych Apostołów Piotra i Pawła](#) ^[17], który został wybudowany w latach 1877-1884 w stylu neogotyckim. Ulica Henryka Sienkiewicza doprowadzi nas do [Dworku Prezydentów RP](#) ^[18], zbudowany w latach 30-tych, jako dar mieszkańców dla Prezydenta Ignacego Mościckiego. Obecnie dworek jest ośrodkiem informacyjno-kulturalnym dostępnym dla zwiedzających. Kolejnym celem zwiedzania jest znajdujące się przy ulicy Wojska Polskiego [Cerkiew Prawosławna](#) ^[19] pod wezwaniem św. Michała Archanioła. Cerkiew została zaprojektowana w 1894 roku w stylu zauralskim i jest jednym z najcenniejszych zabytków miasta.

Następnie kierujemy się ul. J. Piłsudskiego i dalszą wędrowkę odbywamy trasą Traktu Solnego. Wchodzimy na teren [Parku Zdrojowego](#) ^[20] założonego w 1875 roku. Przed nami stoi drewniany pawilon z 1880 roku, który po rozbudowie mieści [Pijalnię Wód Mineralnych](#) ^[21] (tzw. "Kursaal"), **kawiarnię "Bristol"** oraz **salę koncertową**. Obchodzimy pawilon dokoła i wychodzimy na główną aleję parkową. Po prawej stronie [muszla koncertowa](#) ^[22] zbudowana w 1909 roku w stylu tzw. zakopiańskim, według projektu Waldemara Feddersa. Idziemy aleją, która doprowadza nas do słynnej **fontanny „Jaś i Małgosia”**. Aleją Parku Zdrojowego dochodzimy do [Warzelni Soli](#) ^[23]. Stamtąd ulicą Warzelnianą docieramy do Placu Gdańskiego. Przedostatnim punktem wycieczki jest założony w 1908 roku **Park Tężniowy**, w głębi którego znajduje się [popiersie Stanisława Staszica](#) ^[24] z 1961 roku. Jednak największą atrakcją Parku jest **Zegar Kwiatowy**, powstały według projektu Zygmunta Hellwiga w 1934 roku. Mechanizm zegara, poruszający wskazówki, skryty jest pod ziemią. Natomiast

tarcza zegara to zmieniana co roku kompozycja kwiatowa wielu różnorodnych gatunków roślin.

Z Parku Tężniowego przechodzimy do zwiedzania **tężni**. Możemy tu odpocząć po trudach zwiedzania. Zespół 3 tężni powstał w latach 1824 – 1859 według projektu Jakuba Graffa. Łączna ich długość wynosi **1741 metry**. Tężnie służą celom produkcyjnym i leczniczym, ponieważ bezpośrednio w ich bliskości powietrze zawiera dużą zawartość jodu i ozonu. **Tężnia** to wysoka 16 metrowa drewniana budowla, w której poszczególne segmenty wypełnione są wiązkami [tarniny](#) [25].

Proces produkcyjny soli wygląda następująco. Solanka o niewielkiej zawartości soli (6%) jest dostarczana ze źródła do tężni, na jej najwyższy poziom. Z góry solanka kilkakrotnie spływa po gałązkach tarniny, gdzie stęża się do około 25 %. Od procesu stężania solanki pochodzi nazwa – tężnia. Stężona solanka odprowadzana jest rurami do warzelni soli i tam poddana jest w specjalnych panwiach procesowi termicznemu, w wyniku którego sól krystalizuje się.

Tężnia, przy której się znajdujemy stanowi również granicę pomiędzy **Parkiem Tężniowym** a **Parkiem Zdrowia** założonym w 1932 roku, w którym niegdyś funkcjonował znany w kraju **basen termalno - solankowy** uroczyście oddany do użytku w 1932 roku w obecności Prezydenta RP Ignacego Mościckiego. W połowie długości tężni skręcamy w prawo, przechodząc pod tężnią. Z drugiej strony znajduje się udostępnione wejście na koronę tężni. I tu kończymy nasz spacer...

Autor: H. Miłoszewski